

Dramaturgia programu je vystavaná na rytmicko – hudobnej zložke a na prvkoch divadelnej performens. Nápadité rytmy, pohybová kreativita, radosť členov súboru z prezentujúcich rytmov na jednoduchých prostriedkoch - nástrojoch, vyžarujú podmanivú atmosféru z pódia, ktoré si rýchlo získava publikum i bez akéhokoľvek ozvučenia.

1.3 ZVUK AKO VÝZNAMNÝ FENOMÉN

S uvedenou problematikou sa spája i otázka priority medzi hudbou a rečou. Niektorí autori obhajovali prvenstvo hudby pred rečou (*Ch. Darwin, D. Black*),⁸ iní napodobňovanie prírody (*napríklad vtáčieho spevu*),⁹ čo ponímajú ako prvý počiatočný impulz ku vzniku hudby (*CH. Batteaux, A. Dubois, E. B. Tylor*). Napodobňovanie zvukov zvierat zrejme malo v dávnych dobách okrem praktického významu aj magický zmysel. Možno to vysvetliť tým, že napodobňovanie zvuku zvierat pomáhalo lovcovi ľahšie prilákať vytypovaného živočícha (zvukové napodobňovanie zvierat, zvukové lákanie zrejme vyžadovalo vylúdiť nielen výškovú, ale i farebnú modulovanú imitáciu - používa sa aj v dnešnom poľovníctve). Magický predstavu v ňom mohlo vyvolávať želanie, či túžba, že s napodobnením zvuku zvierat nadobudne napríklad jeho silu, alebo

⁸ Richard Wagner považoval vývoj slovnej reči z melódie za celkom prirodzenú konzekvenciu. Pre doplnenie len uvedieme, že podľa nálezov bol *Homo erectus* schopný primitívnej reči (*žil pred 1,8 miliónmi rokov*). Bol mäsožravec, používal už aj oheň.

⁹ Najstaršie fosílie spevavcov pochádzajú asi z odbočia pred 40 miliónmi rokov. „Vtáčí svet“ spevavce ovládli až oveľa neskôr (*začiatkom miocénu – pred 25 miliónmi rokov*). Zmenou podnebia sa rozšírili stepy, čo umožnilo explóziu spevavcov .